

Før afgiftsforhøjelsen 1. september 1998 var afgifterne så små, at forskellene mellem fordelingen efter afgiftsreglerne og gaskontrakterne ikke spillede den store rolle.

Hvis lempelsen ikke var blevet gennemført, ville ændringerne i gasafgiftssatsen kunne have ført til, at varmepriserne var steget, hvilket som nævnt ikke var hensigten med afgiftsforhøjelsen, der alene sigtede på at reducere »skyggeafgiften«.

Teknisk set virker afgiftssystemet således, at der betales afgift af hele gasforbruget, hvorefter de decentrale kraftvarmeværker godtgøres den del af forbruget, som er medgået til elfremstilling.

Lempelsen sker i form af, at kraftvarmeværkerne kan vælge at betale afgift af den gasmængde, der efter gaskontrakterne henregnes til varmfremstilling. Der er dog fastsat en grænse, således at gasselskaberne og varmeværket ikke ved en ændring af gaskontrakten kan aftale sig til en lavere afgift end svarende til det, der fulgte af den daværende og stadig mest brugte kontrakt.

Justering af afgiften af affaldsvarme

I forbindelse med pinsepakken, jf. lov nr. 437 af 26. juni 1998, blev der indført en afgift på affaldsvarme. Denne afgift betales af affaldsværkerne på grundlag af de varmemængder, der leveres fra værkerne. Den andel af affaldet, der anvendes til produktionen af elektricitet blev således ikke belastet af den nye afgift.

I den gældende lovgivning er der imidlertid ikke taget hensyn til, at affaldsvarmen i nogle tilfælde leveres i form af damp mv. til et separat værk som herefter står for produktionen af elektricitet eventuelt i kombination med forbrændingen af andre brændsler.

For at ligestille produktionen af elektricitet uafhængigt af om den foregår direkte sammen med produktionen af varme eller hos et separat værk foreslås det her, at sådanne værker, der modtager damp mv. produceret ved affaldsvarme og anvender denne damp til elproduktion, kan få godtgørelse for den del af afgiften på affaldsvarmen, der anvendes til fremstillingen af elektricitet.

Det foreslås, at godtgørelsen får virkning tilbage i tid fra 1. januar 1999, hvor afgiften på affaldsvarme trådte i kraft.

Provenumæssige konsekvenser

I forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 443 af 10. juni 1997 tilkendegav regeringen, at den ville indføre permanente regler, der svarer til den gældende midlertidige lempelse. Set i forhold til denne tilkendegivelse giver dette lovforslag ikke noget provenutab, da den gældende lempelse blot forlænges uændret indtil videre. En videreførelse af lempelsen er endvidere allerede indbudgetteret på FFL 2000. Hvis lempelsen ikke videreføres, vil statens provenu stige med ca. 40 mill. kr. i 2000.

Justeringen af reglerne for afgift af affaldsvarme har ligeledes ikke provenumæssige konsekvenser, da det altid har været hensigten alene at belaste fremstillingen af varme baseret på affaldsforbrænding.

Administrative konsekvenser for stat og kommuner

Gennemførelse af lovforslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervene af betydning.

Administrative konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervene af betydning.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Det vurderes ikke, at en forlængelse af lempelsen vil være omfattet af notifikationspligten efter EU's statsstøtteregele. Der er tale om en generel lempelse for alle aftagere af varme, og virksomheder stilles således kun bedre i det omfang, de aftager varme fra gasbaserede decentrale kraftvarmeværker, hvor lempelsen har virkning. Det vurderes, at lempelsen i sådanne tilfælde vil holde sig indenfor grænsen i »de minimis-reglen«. De minimis-reglen indebærer, at en enkelt virksomhed må modtage op til 100.000 Euro i statsstøtte over en periode på 3 år uden, at dette skal anmeldes til Kommissionen.